

Juha Saukko

WORLD'S DESTINY

Kristillistä kasvatusta sekä mentorointia fantasiakirjan kautta

**Opinnäytetyö
CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU
Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö
Toukokuu 2019**

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Centria-ammattikorkeakoulu	Aika Toukokuu 2019	Tekijä/tekijät Juha Saukko
Koulutusohjelma Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö		
Työn nimi World's Destiny – Kristillistä kasvatusta sekä mentorointia fantasiakirjan kautta		
Työn ohjaaja KM Sari Virkkala	Sivumäärä 26 + 3	
Työelämäohjaaja		
<p>Opinnäytetyön tavoitteena oli luoda mielekäs nuoriin vetoava fantasia tarina, joka käsittelee kristilliseen kasvatukseen olennaisia asioita. Teoriaosuus pyrkii tiivistetysti käsittelemään opinnäytetyön sisältöä, valmistumisprosessia ja miten opinnäytetyötä voisi hyödyntää kaikkialla kasvatuksessa.</p>		

Asiasanat Elämä, fantasia, fantasiakirjallisuus, konstruktiiivinen oppiminen, kristillinen kasvatus, kuo- lema, mentorointi, rakkaus, ystävyys
----

ABSTRACT

Centria University of Applied Sciences	Date May 2019	Author Juha Saukko
Degree programme Bachelor of Humanities, Community Educator		
Name of thesis World's Destiny – Christian education and mentoring through a fantasy book		
Instructor Sari Virkkala	Pages 26 + 3	
Supervisor		
<p>The goal of this thesis was to create an enjoyable fantasy story for young aged people. The story addresses topics that are handled normally in Christian education and parenting. The theory part of the thesis aims to summarise the thesis process and how this thesis could be used in parenting.</p>		

Key words Christian education, Construct learning, Death, Fantasy, Fantasy literature, Friendship, Life, Love, Mentoring,
----

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	2
2 KEHITTÄMISTEHTÄVÄT	4
3 FANTASIAKIRJALLISUUDESTA JA KASVATUKSESTA	6
3.1 Mitä on fantasiakirjallisuus.....	6
3.2 Mitä on kristillinen kasvatus.....	8
3.3 Mitä on mentorointi	9
4 KUVAUS KIRJAN SISÄLLÖSTÄ JA AIHEISTA.....	12
5 KIRJAN SOVELTUVUUS KÄYTÄNNÖSSÄ	14
6 OPINNÄYTETYÖN PROSESSI.....	21
7 LUKIJOIDEN KOMMENTTEJA	24
8 POHDINTA.....	25
LÄHTEET	26
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Ihmisten auttaminen on aina ollut pääteemana elämässäni. Pohdin, kuinka voisin mahdollisimman laajasti auttaa ihmisiä ja päädyin siihen lopputulokseen, että en kykene olemaan kaikkialla yhtä aikaa. Lopulta mietin omia harrastuksiani ja kiinnostukseni kohteita ja päätin yhdistää opiskeluni tavoitteita tarinankerrontaan. Siitä syntyi idea kirjoittaa kirja.

Tarina sisältää elämän pohdintaa, missä teoria tulee pitkälti elämän kokemuksesta, itsensä sekä muiden ihmisten ymmärryksestä ja ymmärtämättömyydestä. Ymmärryksellä tarkoitetaan muun muassa ihmisten välillä vallitsevaa empatiaa ja sympatiaa tai sen puutetta. Kirjassa pohditaan ja käydään läpi niin arkisia kuin vähemmän arkisia tilanteita, missä tarinan päähenkilöt reagoivat pääosin inhimillisesti ja miettivät omia tai muiden ratkaisuja.

Fantasiakirjassa pyrin kirjoittamaan tarinan eheäksi kokonaisuudeksi: sisältäen tuttuun tapaan draamankaareen kuuluvia vaiheita, mielenkiintoisia mutta helposti lähestyttäviä hahmoja sekä helposti luettavaa sisältöä. Tähän eheään kokonaisuuteen tarkoitukseni on kirjoittaa kristillisiin arvoihin sopivaa elämäntapa ohjeistusta tai arkisemmin sanottuna ”suunta-ohjeita”, jotka teemoitetaan tarinan lukukappaleisiin. Ideana ei ole antaa suoria vastauksia, vaan enemmänkin ajatuksia sekä hetkiä, jolloin lukija pysähtyy miettimään omia ajatuksiaan ja elämäänsä.

Fantasiakirja soveltuu hyvin kotona lukemiseen, mutta toimii myös pedagogisessa mielessä oppikirjana esimerkiksi rippikouluissa, kun elämästä ja sen teemoista puhutaan. Teemoina on kuitenkin asioita, johon jokainen suhtautuu yksilöllisesti. Fantasiakirjassa ei ole kuitenkaan tarkoitus perehtyä esimerkiksi tunnetiloihin, uskoon tai seksuaalisuuteen sen enempää mitä tarinan sujuvuuden kannalta ja läpikäymiseen on kannattavaa, vaan pohditaan tilanteiden lähtökohtia ja miten niihin voisi suhtautua.

Kirjassa tärkeimpinä lähteinä on käytetty fantasiakirjallisuudesta kirjoittaneita Miettinen Eskoa, Sisättö Vesaa ja Leinosen Annea. Yritys mentoroinnista kirjoittanut Juusela Tuulikkia, Lillia Tuulaa ja Rinne Jaria viitataan opinnäytetyössä myös, kuinka mentorointi ideana soveltuisi kirjana. Lisäksi vuoden 2017 lanseerattua rippikoulusuunnitelmaa on käytetty sen päivitetyn suunnitelman vuoksi ja kohdeyleisö on sitä ikää, jolle kirja soveltuisi hyvin.

Liitteistä löytyy alkuperäiset tekstikohdat kirjasta, sekä mielipiteitä kirjasta eri elämäntilanteissa olevilta henkilöiltä.

Koen että opinnäytetyöni tarkoituksena ei ole, että minä auttaisin tai kehittäisin muita suoraan, vaan jokainen kasvaa henkisesti ja auttaisivat itse muita. Kirja toimii työkaluna siinä, mitä haluan kertoa elämästä muille. Mikäli työlläni saavutan edes yhdenkin lukijan, niin opinnäytetyöni on onnistunut. Tämä opinnäytetyö on muistutus itselleni ja muille: Pysähdytään hetkeksi näkemään kauneutta meissä, muissa ja luomakunnassa.

2 KEHITTÄMISTEHTÄVÄT

Paljon nuorten kirjallisuutta lukeneena voin todelta, että nuorille suunnatuissa kirjoissa käsitellään kirjojen omia teemoja, joista lukijat saavat varmasti itselleen oman osuutensa jännityksestä ja tilanteiden oppimisesta. Kuitenkaan en ole kuullut tai ”törmännyt” aiemmin kirjaan, jossa lukijan kanssa pysähdyttäisiin kunnolla pohtimaan luvun kontekstia aina tapahtumien ja tarinan välissä. Tämä fantasiakirja rikkoisi perinteisiä fantasiakirjojen kaavoja toimimalla myös keskustelukumppanina.

Opinnäytetyön tavoitteena on vastata kolmeen eri kehittämistehtävään. Ensimmäisessä ja tärkeimmässä tehtävässä kirja toimisi nimenomaan mentorina, joka pohtii lukijan kanssa tapahtuneiden tilanteiden syitä ja seurauksia sekä kuinka niiden tilanteiden herättämiä tunteita voisi käsitellä ja kanavoida. Opinnäytetyön tarkoitus on toimia mielekkäänä, helppolukuisena ja ihmisiä yhdistävänä tekijänä niin keskustelu- kuin apuvälineen muodossa. Kirja soveltuu myös kotioloihin hyvin perheen yhteiseksi lukukokemukseksi.

Toinen kehittämistehtävä on innostaa kirjan lukijaa kehittämään tietämystään itsestään ja suhteesta Jumalaan sekä ympäröivään maailmaan. Käytännössä se tarkoittaa muun muassa lukijan ymmärtämisen laajentamista asioiden syy ja seuraus -suhteista, pohtimaan mikä voisi olla oikein ja väärin, ja milloin näiden raja hämärtyy. Tarkoitus on sytyttää ”kipinä” lukijassa toimimaan kristillisten arvojen mukaisesti.

Kolmas kehittämistehtävä on yksinkertaisesti saada nuoret kiinnostumaan kirjallisuudesta ja lukemisen tärkeydestä. Saksalaisen tutkimuksen perusteella kirjaa lukevien nuorten ja lasten koulumyönteisyys ja koulumenestyminen vahvistuu. (Lukukeskus.fi). Tällaisella positiivisella asennoitumisella on vaikutuksensa kaikkeen muuhunkin oppimiseen.

Leinonen Anne kirjoittaa:

”Lajityyppien erottelussa on usein kysymys lukumieltyymysten erilaisuudesta. Jotkut lukijoista haluavat kirjalta totuutta jäljittelevää kokemuksia, että kirjailija on osannut kuvata jotakin yksityiskohtaa äärimmäisen tarkasti ja muuttaa yksittäisen kokemuksen yleispäteväksi, kaikille tutuksi yhteisön kokemukseksi.”

Tärkeimmäksi kehittämistehtäväksi opinnäytetyöllä korostuu keskustelu lukijan kanssa. Nämä aiheet, joita luvut käsittelevät, ovat sisällytetty kirjan sisältävin teemoihin tuttuina esimerkkeinä arjesta, tarkoituksena yhdistää lukijan omat ja tulevat kokemukset. (Leinonen 2006, 20.)

3 FANTASIAKIRJALLISUUDESTA JA KASVATUKSESTA

Tässä osiossa kerrotaan ja selvitetään, että millaisista aiheista kirja on kirjoitettu ja miten aiheet nivoutuvat opinnäytetyön sisältöön. Teoriaosa sisältää opinnäytetyön nimikkeen paloittelun eli mitä on fantasiakirjallisuus ja mitä se tarkoittaa, mitä on mentorointi ja myös sivutaan mitä on kristillinen kasvatusta. Tässä opinnäytetyössä korostetaan rippikoulusuunnitelman sisältöä kristillisessä kasvatuksessa.

3.1 Mitä on fantasiakirjallisuus

Fantasiakirjallisuudesta tulee monilla mieleen Taru sormusten herra, Harry Potter, Narnia ja monia muita tyylilleen uskollisia kirjoja. Fantasiakirjallisuudessa kirjoittajalla on usein vapaus pohtia asioita, tilanteita ja arkielämään rinnastettavia hetkiä, joita ei välttämättä järkipärisyydellä edes kannata lähteä miettimään. Fantasia itsessään on yleiskäsite, jolla viitataan mielikuvituksen käyttöön siten, että tuntemamme maailman käsitys ylittyy (Sisättö 2006, 9). Fantasiakirjallisuus on siis laajakäsite, mistä löytyy samankaltaisuuksia arjesta, mutta mihin on yleensä lisätty mielikuvituksen tuomaa kuvailuja ja keinoja.

Fantasiakirjan tutkimisessa J.R.R. Tolkien, amerikkalainen C. N. Manlove ja bulgarialainen Todorov pohtivat ja määrittelevät fantasiakirjallisuudessa havaittavat tyylit omiin alalajeihin. Manlove määrittelee kauhufantasian yksinkertaisesti painottamalla yliluonnollisen olevan vihamielinen, kun perinteisemmässä fantasiassa yliluonnollinen koetaan monesti ystävällisenä. Todorov kategorisoi teoriassaan fantasiakirjallisuuden outoon, fantastiseen ja ihmeelliseen. Fantastisessa pohditaan yliluonnollisuuden aitoutta. Mikä on totta ja mikä ei ja lukija sekä tarinan päähenkilö jatkavat epäröimistä ja ihmettelyä tarinan päätyttyäkin. Mikäli tälle yliluonnollisuudelle annetaan looginen tai luonnollinen selitys, esimerkiksi koettu tilanne oli painajainen, muuttuu fantastisuus oudoksi kirjallisuudeksi. Ihmeellisestä fantasiasta on kyse silloin,

kun yliluonnollisuus on totta. Tarinassa tapahtuvat yliluonnolliset hetket ja teot ovat selvästi läsnä eikä sitä kyseenalaisteta. (Sisättö 2006, 12-13.)

Yksi yleinen piirre myös fantasiakirjallisuudessa on taianomainen maailma. J.R.R. Tolkien nimitti tämän toissijaiseksi maailmaksi, joka erotetaan oikeasta maailmasta. Tämä toissijainen maailma voidaan vielä erotella suljettuun maailmaan, avoimeen maailmaan ja kätkeytyyn maailmaan. Suljettu maailma on täysin erillään oikeasta maailmasta, avonainen maailma sisältää kulkuyhteyden toiseen ja meidän maailmaan. Viimeisenä kätkeyty maailma ei itsessään sisällä toista maailmaa, mutta maagisia olentoja esiintyy. (Sisättö 2006, 16.)

Kirjailija Leinonen kuvailee yhtä fantasiakirjallisuuden tärkeää ominaisuutta ihmeen tunnoksi. Tämä on kuvaileva termi sille, kun lukija tempautuu tarinaan mukaan. Juonenkäänteet, kuvailut tapahtumat tai paikat saavat aikaiseksi kirjan sisällön samaistuttavan vaikutuksen lukijan elämään tai mieltymyksiin. (Leinonen 2006, 24-25.) Opinnäytetyössä juuri tämä ihmeen tuntu pyrkii vaikuttamaan lukijan omaan elämään positiivisella tavalla huomaamaan arjesta asioita, joita voi nähdä uusin silmin fantasian avulla.

Fantasia on seipitettä, siinä missä valtaosa realistisesti kirjoitetussa kirjassakin. Yhtenä eroavaisuutena toimii realististen tapahtumien mahdollisuus. (Leinonen 2006, 21-22.) Leinonen muistuttaaakin, että lapsilta ihmetys ja uteliaisuus onnistuu, mutta aikuisilta tämä kyky hiipuu. Hän korostaa, että aikuisten on hyvä säilyttää jonkin verran lapsenmielisyyttä, että fantasiakirjan tarjoama sisältö olisi mieluinen kokemus. (Leinonen 2006, 25.)

Fantasialle sekä varsinkin tieteisfantasialle toinen ominainen piirre on what if - jossittelu. Tämän kautta kirjailija voi pohtia, luoda ja jopa tutkia miten maailma näkyisi ja toimisi, jos jotkin oikeassa maailmassa havaitut asiat olisivat toisin. (Leinonen 2006, 26.) Opinnäytetyö toimii osittain **jossittelijana** mentorin roolissa, joka kyselee lukijalta, miten elämä tai elämässä olevat asiat voisivat olla toisin, antamatta kuitenkaan oikeaa tai väärää vastausta.

Fantasialle kolmas yleinen piirre on hyvän ja pahan vastakkainasettelu. Fantasiassa voidaan hyvin yksinkertaisesti erottaa hyvä ja paha. Näitä termejä korostetaan vahvasti tarinoissa tuomalla esiin hyvien ja pahojen miljööt eli ympäristöt, tavat ja tavoitteet. Monissa lastenohjelmissa on tehty hyvin selväksi, kuka on paha ja kuka hyvä. Tällainen erottelu toimii kasvatuksellisesti helppona ja hyvänä, sillä lapsella on mielekäs lähde käytettävissä, mistä oivaltaa kielletyn ja sallitun eron. Klassikko fantasiaosakin on tehty selvä erottelu. Mitä jos Taru Sormusten Herrasta Sauron tai Harry Potterista oleva pimeä velho Voldemort olisivat luotu tarinoihin monimutkaisemmilla motivaatioilla tehdä paha? Olisiko heitä silloin helpompi leimata pelkästään pahoiksi? Opinnäytetyö käsittelee tätä aihetta tarkemmin. Tiettyjen hahmojen taustojen takaa paljastuu heidän motivaatioiden syntyjä eli syitä tehdä asioita. Ulkopuolisen silmin mahdolliset teot eivät heti näyttäydy oikeutetuilta.

Hyvän fantasiakirjan tarina johdattelee lukijan pohtimaan itseään ja yhteiskuntaa. kirjantapahumat käsittelevät tilanteita, missä lukija pystyy arvioimaan moraalil laatua. (Miettinen 2004, 16). Lisäksi fantasiakirjaan sisältyy monesti filosofista, poliittista ja maailmankatsomuksellista sisältöä, jonka tulkintaan voi vaatia useamman lukukerran. (Miettinen 2004, 17-19).

3.2 Mitä on kristillinen kasvatus

Kristillinen kasvatus on hyväksi havaittujen yhteiskunnan normien mukaisesti olevaa kasvatusta sekä lähentymistä Jumalaan. Kristillisessä kasvatuksessa voidaan havaita samankaltaisuuksia muihin uskontoihin nähden, mutta Sakramentit eli Pyhät toimitukset toimivat kristillisen kasvatuksen kulmakivenä. Luterilaisuudessa nämä pyhät toimitukset ovat kaste ja ehtoollinen. Isona poikkeavuutena käytännön tasolla tulee rippikoulutus, joka on osa kasteopetusta nuoren elämässä (Rippikoulusuunnitelma 2017, 12.) Rippikoulutusta on hiottu ja ylläpidetty lähes sata vuotta. 1919 piispainkokouksessa annettiin ensimmäiset ohjeistukset rippikoulutukseen. (Rippikoulusuunnitelma 2017, 7).

Kristillinen kasvatusta on reilua kasvatusta. Oppia ja ymmärtämään asioita terveellisessä sekä turvallisessa ympäristössä. Rippikoulutuksessa ja sen ulkopuolella on todennäköisesti nuoria, jotka kieltävät tai eivät halua olla mukana konfirmoinnin polulla. Siitä huolimatta Kristillisen kasvatuksen reiluus näkyy kaikkien mukana ottamisena. (Rippikoulusuunnitelma 2017, 16.) Rippikoulussa annetaan puitteet nuorelle oppiakseen itsestään, Jumalasta ja maailmasta hyvän opetuksen ja opettajien johdolla. Kysymykset elämästä, kuolemasta, seksuaalisuudesta, Jumalasta ja monet muut askarruttavat aiheet ovat läsnä nuoren mielessä. Yhdessä aikuisten ja nuorten kanssa, rippikoulusta muovataan elämän jakso nuorelle, missä yksilöllisyytensä tutkimiseen ja identiteetilleen hän saa työkalut, joilla pärjätä aikuisuudessa. (Rippikoulusuunnitelma 2017, 8-12.) Rippikoulutuksen huipentumana toimii konfirmaatio, joka voidaan nähdä jatkeena rippikoululle (Rippikoulusuunnitelma 2017, 16.)

Opinnäytetyön yhtenä tehtävänä on pohtia nuoren kanssa samoja asioita, kuten rippikoulussa. Käsiteltävät aiheet ovat ikään kuin naamioitu fantasiakirjalle ominaisiksi tapahtumiksi, jotka kuitenkin herättävät pohdintaa omasta elämästä ja suhteesta Jumalaan. Tämä ajatus korostuu vahvasti rippikoulusuunnitelman rippikoulutiivistyksessä missä nuoret kantavat vastuuta itsestään, toisista ihmisistä ja luomakunnasta sekä nuoret löytävät merkityksiä kristinuskon keskeisten sisältöjen ja oman elämänsä väliltä. (Rippikoulusuunnitelma 2017, 19.)

3.3 Mitä on mentorointi

Mentorointi on rinnalla kulkemista ja toisen tukemista. Se on parhaimmillaan vuorovaikutteista opiskelijan opettamista, ohjeistamista ja kuuntelemista sellaisissa tilanteissa, joissa hän kokee olevansa tietämätön, arka tai jopa umpikujassa. (Oulun Yliopisto 2017.) Parhaimmillaan mentorointi toimii molemmin puolin, opettaen niin opettajalle kuin oppilaalle.

Mentori sanalla on pitkä historia sekä toisistaan hieman poikkeavia. Lillia (2000, 14) kirjoittaa katkelman kreikan mytologiasta, mistä saadaan yksi tulkinta:

Kreikkalaisen mytologian mukaan Ithakan kuningas Odysseus antoi poikansa Thelemakhoksen jumalatar Athenen hoiviin lähtiessään itse Troijan sotaan. Athene kätkeytyi Odysseuksen vanhan ystävän, Mentor-nimisen miehen, hahmoon. Mentorin tehtävänä oli, Homeros kertoo, auttaa ja ohjata nuorukaista ja kasvattaa hänet siihen tehtävään, jonka hän oli saanut synnyin lahjakseen. Tarina kuvaa kreikkalaisten uskoa siihen, että tällainen nuoren ja seniorin välinen suhde pohjautuu ihmiskunnan säilymisen perusperiaatteeseen: ihminen oppii taitoja, tapoja ja arvoja suoraan sellaiselta henkilöltä, jota hän katsoo ylöspäin ja arvostaa.

Lisäksi Lillia mainitsee, että mentor- sanalla kuvaillaan kasvattajaa, hyvää ystävää, neuvonantajaa, uskottua tai opettajaa. Mentorin päätehtävä on toimia auttajana yleensä nuoremmalle ihmiselle löytääkseen tämän kyvyt ja kasvamaan terveellisesti. Mentorointi on vuorovaikutussuhteen kautta vaikuttavaa opettamista. Se on liuta prosesseja, jotka tukevat suhteen toimimista ja syntymistä. Mentorointi voi tarkoittaa myös toimintaa, jolla on tavoite ja toimii tiettyjen periaatteiden mukaisesti. (Lillia 2000, 14.)

Opinnäytetyössä lukujen lopussa käsitellään luvun aihetta yksinkertaisilla esimerkeillä. Lukija havahtuu mahdollisesti lukemaansa, kun kirjaan sisällytetyt pohdintaosiot toimivat mentorin lailla. Se ei kiirehdi sisällöllään, ei hoputa jatkamaan, vaan kulkee lukijan mukana ja pohtii yhdessä.

Kirja on pelkästään kirja, jos lukija ei pyri kehittämään itseään konstruktivistisesti. Tällä oppimisteorialla tarkoitetaan yksilön omaa aktiivista roolia tietojen ja taitojen kartuttamisella. (Pruuki 2008). Opinnäytetyön taustalla piilee ajatus, että lukijalta löytyy halu oppia ja syventyä itseensä sekä ympäröivään maailmaan ja siksi lukijan tueksi on asetettu näkymätön ”viisas tietäjä”, joka haluaa kuunnella lukijan mielteitä.

Mentoroinnilla on monia termejä ja tapoja, miten opetusta ja kasvatusta tapahtuu. Luonnolliset, tilannekohtaiset, klassiset, osittain strukturoidut, ohjatut, epämuodolliset, muodolliset ja suunnitelmalliset mentoritavat kattavat paljon arkielämässä tapahtuvasta mentoroinnista. (Lillia 2000, 16.)

Itse kirja toimii tilannesidonnaisena ja luonnollisena mentorina (Lillia 2000, 17). Opinnäytetyö on tilannesidonnaisesti jatkumo, kun henkilö kertoo kirjasta ja mahdollinen lukija tarttuu tarinaan skeptisesti eli epäröiden aluksi, mutta tempautuu lopulta sisällön ihmetyksiin. Kumpikin osapuoli ei välttämättä tiedä tilanteen merkitystä sillä hetkellä.

Koska opinnäytetyöllä on tavoite, on tämä samalla luonnollista mentorointia. Kirjasta kerrotaan riittävästi, sen käyttöä kannustetaan ja asioiden kehityksen annetaan vain tapahtua. (Lillia 2000, 17.) Elämässä tilanteiden läpikertaaminen johtaa oivalluksiin, jotka kokemusperäisinä hetkinä antavat lisäarvoa elämälle.

Puhuttaessa mentorista, ajatellaan monesti henkilön olevan viisas ja kokenut. Siitä huolimatta mentorin on hyvä välttää suorien ohjeiden antamista, kritisointia ja pelastamista. Mikäli mentoroitavalle antaa elämänohjeita, tulee hänestä riippuvainen mentoriin. Toiseksi turhan kritiikin antaminen voi tukahduttaa mentoroitavan positiivisen asennoitumisen opittavia asioita kohtaan. Lopuksi virheiden sattua on mentorin hyvä pysäyttää mentoroitava miettimään, miksi virhe syntyi. Mentori käy yhdessä läpi näitä virheitä, koska sanonta kuuluu, että virheistä oppii. Mikäli mentori pelastaa ennen virheiden sattua, ei kokemustakaan synny. (Lillia 2000, 29.)

Opinnäytetyössä lukujen lopussa on pyritty kirjoittamaan sisältö juuri näiden ohjeistusten mukaisesti. Kirjan ja lukijan vuorovaikutuksen aikana ei anneta lukijalle vastauksia mitä pitäisi tehdä vaan pohtii yhdessä vaihtoehtoja. Tällä tavoin pyritään kasvattamaan lukijan omaa itsenäistä kykyä pohtiakseen, tulkitakseen ja ajatusten organisoimiseen. Opinnäytetyö myös välttää kritiikin antamisen, sillä jokaisen lukijan taustalla on erilainen historia, joten kirjan sisältö on pyritty kirjoittamaan mahdollisimman neutraalisti koskemaan mahdollisimman monia lukijoita.

4 KUVAUS KIRJAN SISÄLLÖSTÄ JA AIHEISTA

Kirjan synopsis kuvailisi tarinaa seuraavanlaisesti:

”Nuori pariskunta odottaa lasta. Tulevat vanhemmat ovat molemmat parantajia ja kauppiaita. Lukas on maanläheinen, hieman levoton ja kaikkien rakastama puusepän poika, joka löysi tarkoituksensa vaimonsa avulla. Lukaksen vaimo, Claudia on hengellisestä ja parantajien perheestä lähtöisin, rauhallinen ja hetkiin keskittyvä, taikuutta omaava nuori nainen, joka kokee maailman Jumalan luomana mestariteoksena.

Pohjoisen valtakunnan piirissä, missä maalaisidyllinen rauhallisuus korostuu, eikä ylenpalttiselle teknologialle ole tarvetta, Claudia ja Lukas elävät sekä ansaitsevat elantonsa ja kunnioituksensa muita auttamalla. Tieto pohjoisen kuninkaan tyttären sairastumisesta saa Claudian liikkeelle ja Lukas jää huolehtimaan heidän uskollisesta aasistaan ja kodistaan. Sillä välin etelän suurkeisari suunnittelee organisoitua maailman valloitusta militaarisen mahtinsa avulla. Ratkaistakseen tulevat erimielisyydet, hänen tavoitteenaan on yhdistää maailman kansat yhden lipun alle. Idän hengellisestä johtajasta ei ole kuulunut mitään.

Maailma missä politiikka, taikuus ja uskonto voisivat toimia käsikädessä tukeakseen toisia aatteita ja parantaakseen ihmisten hyvinvointia, ahneus hallitsee hallitsijoita ja he tekevät kaikkensa saavuttaakseen utopiansa. Eräänä kohtalokkaana päivänä käynnistyy maailmaa mullistava jatkumo, missä päättäjien valinnat ratkaisevat koko maailman tulevaisuuden. Miten käy tavallisten arkea viettävien ihmisten elämälle? Kuka ajaa kenenkin etuja? Onko taustalla jotain selittämätöntä?”

Kirjassa seurataan pääpainotteisesti Claudian ja Lukaksen elämää, mutta välillä siirrytään seuraamaan etelän keisarin sekä pohjoisen kuninkaan elämää. Näiden kaikkien hahmojen seuraamisesta syntyy tilanteita, joita on hyvä heijastaa oikean maailman arkeen ja näin syntyy hyviä kiintopisteitä, mistä lukijan on helppo aloittaa pohdintansa.

Kirja käsittelee aiheita muun muassa ystävydestä, työnteosta, rakkaudesta, lojaaliudesta, kuolemasta, seksuaalisuudesta, perheestä, unelmista, hengellisyydestä ja monia muita aiheita mitä lukijalle itselleen voisi tulla mieleen. Moraalin tutkiskelu on vahvasti myös läsnä tarinassa. Se mitä on valmis tekemään tiettyjen asioiden saavuttamiseksi, voi kontekstista riippuen olla hyvinkin kyseenalaista. Sanotaan että voi kritisoida metodeja, mutta ei päämäärää, on hyvä lause tälle kirjalle. Metodien kritiikin lisäksi tarina pyrkii kuvailemaan hahmojen ratkaisuja ja tekoja mahdollisimman inhimillisesti. Tällä pyritään rikkomaan mustavalkoista ajattelua hyvästä ja pahasta, sillä arkielämässäkkin ihmisillä tulee tehtyä välillä ohjeistusten ja opittujen sääntöjen vastaisesti saavuttaakseen jotain yhteistä hyvää. Se että kenelle se on hyvä, kuka tai mikä kärsii, on tekojen seuraamusta ja tätäkin aspektia käsitellään kirjassa.

Rippikouluikäisille tunteiden suuri kirja on resurssi, jota on hyvä osata kanavoida. Helkama mainitsee, kuinka Adam Smithin teoksessa Moraalisten tunteiden teoriassa, Smith puhuu nuoralla kävelijän ja köyhän, täynnä paiseita olevan ihmisen synnyttämien tunnetilojen merkityksestä ja eroavaisuuksista. Suomessa sana myötätunto tarkoittaa toisen henkilön tunteisiin osallistumista. Tällä on kaksi erilaista tulkintaa riippuen tilanteesta ja ensimmäinen on yksinkertaisuudessaan saman tunteen tuntemista tai säälin tuntemista. (Helkama 2009, 157.)

5 KIRJAN SOVELTUVUUS KÄYTÄNNÖSSÄ

Opinnäytetyön käytännöllisyyden arviointi mukautui tekemisen aikana siihen, että kirjan potentiaalisuus toimisi parhaiten silloin, kun nuori on itse halukas lukemaan kirjaa. Jyväskylän ammattikorkeakoulun internetsivuilta löytyy hyvä seloste aktiivisesta tiedon prosessoinnista, missä kerrotaan uuden oppimisesta vanhan tueksi ja henkilökohtaisesta tiedon halusta sekä oppimisesta (Pylkkä, JAMK). Se vaatii siis nuorelta konstruktivistista oppimista. Tähän innostukseen opettajilla, perheenjäsenillä ja ystävillä on hyvä asema. Tutun henkilön suosittelu kannustaa kirjan lukemiseen ja kynnys fantasiakirjan lukemiseen on pienempi.

Sellaisessa tilanteessa, missä nuori on kiinnostunut lukemaan ja lukenut ajatuksen kanssa, on hänen henkiselle kasvulle annettu hyvä pohja itsenäiselle kasvulle. Tätä hyödyntäen opettajilla on helpompi tehdä yhteistyötä ja opettaa, kun nuorella on mahdollisesti jokin käsitys itsestään, ympäröivästä maailmasta ja suhteestaan Jumalaan. Mikäli nuori on itsenäisesti jo tutustunut omiin ajatuksiinsa ja siitä mistä ne kumpuavat, on kirja hyvä lisäys kaikelle valmiiksi opitulle.

Kirjan käyttö tavallisena oppimateriaalina vaatisi kuitenkin hyvän tiedostamisen opettajilta, millainen kirja on. Täten sen lukeminen itse kertaalleen olisi hyvä tehdä, jos aikomuksena on kirjan käyttö oppitunneilla. Nopean katsauksen luvun aiheeseen löytyy luvun lopusta, mistä ammentaa ajatuksia pedagogista työskentelyä varten. Kirja on siis suunniteltu myös aikuisten luettavaksi. Tulevaisuutta ajatellen se on tehty työ, mistä voin saada kritiikkiä ja kuitenkin sellainen kirja, mikä voi antaa myös näkökulmia ammattilaisille ja vaihtelua kaikelle teoreettiselle lukemiselle. Parhaimmassa tapauksessa tämä työ kannustaa muitakin kirjoittamaan omia tarinoitaan, joilla edesauttaa lukijoitaan.

Itse kirja on kirjoitettu poikkeavammin isommalla fontilla tukeakseen niitä lukijoita, joilla on vaikeuksia lukea pienempää asiatekstiä. Miksi pitäisi tehdä kirjasta vaikeasti luettavan, jos se päättyisi siihen, että fyysinen jaksaminen kärsii.

Esimerkkinä kirjan käytöstä voisi olla seuraavanlaiset. Kirjan ensimmäinen ja kolmannen luvun loppu, jotka löytyvät liitteestä 1 ja 2, missä ensimmäisessä esitellään tarinan pariskunnan, jotka elävät heidän arkista elämää: Lukaksen sekä Claudian ja kolmannessa luvussa puhutaan ahneudesta. Itse ensimmäinen luku ei sisällä mitään erikoista. Kirjan alkuvaiheet sisältävät perinteisesti ympäristön sekä henkilöiden kuvailua ja pohjustusta tuleviin hetkiin. Itse luvun lopussa on laaja, hyvin ympäröity pohdinta osio elämälle. Tämän ajatus oli tuoda sellainen aihe, joka varmasti koskee kaikkia, mutta sen tulkinta ja merkityksen syvyys poikkeaa varmasti lukijasta. Symbolisesti kirjan alussa oli hyvä käsitellä elämää, sillä siitähän kaikki alkaa. Seuraavat tekstiotteet ovat sekä ensimmäisen luvun lopussa olevasta pohdintaosioista että kolmannen luvun pohdintaosioista, jotka tunnetaan kirjassa nimellä ystävän muistelmia:

“Elämä. Mikä se oikein on? Itsensä kehittämistä, asioiden tekemistä ja maailman näkemistä? Elämä on suurin mysteeri, mihin voi löytyä hyvin yksinkertainen tai hyvin mutkikas vastaus.”

Tällä aloitus kohdalla avataan aihe, mikä nivoutuu tarinassakin käytävään kontekstiin. Arki on elämää ja riippuen siitä, miten elämää tulkitsee ja katsoo, voi se olla hyvinkin yksinkertainen tai haastava. Seuraavassa kohdassa herätellään lukija pohtimaan hieman omaansa.

“Mikä elämässä on tärkeintä sinulle?”

“Pohdi hetken aikaa sitä. On kuitenkin ymmärrettävää, jos ei heti mieleen juolahda.”

Kirjoitustapa on muutettu sellaiseen muotoon, jossa kirja on ottanut läsnäolevan henkilön roolin ja kysyisi sekä pohtisi yhdessä lukijan kanssa. Siitä tulee nimitys ”ystävän muistelmia”. Hyvä puoli tällaisella pohdinnalla on, että kukaan ei ole kiirehtimässä lukijaa vastamaan, vaan hän itse käy läpi omassa mielessään. Lisäksi tällä ensimmäisellä kysymyksellä on tarkoitus saada lukija asennoitumaan ja tiedostamaan, että kirja tulisi olemaan läsnä koko tarinan. Mentorin lailla kulkeakseen yhdessä tuleva seikkailu.

“Arki Lukasin ja Claudian elämässä on pienistä asioista nauttiminen yhdessä, kun töistään ehtivät. Elämässä on kuitenkin välillä vastoinkäymisiä, kun taas välillä tapahtuu onnenpotkujakin. Elämä toimii opettajana, muistuttajana ja mahdollisuuden antajana. Kaikki kokemukset, niin isot kuin pienetkin, *ota ne hetket talteen*.

Maaailmassa on levottomuuksia, asioita, joita me koetaan pahoiksi ja ihmisiä, jotka eivät arvosta toisen elämää. Siitäkin huolimatta, vaaroja uhmaten, Lukas ja Claudia tekevät pitkiäkin matkoja toisistaan erossa tietäen, että toinen odottaisi häntä.”

Tässä kohdassa avataan pohdinnan tueksi itse tarinassa käytyjä hetkiä, sen henkilöiden omia mahdollisia motiiveja. Tasapainoksi kuitenkin ystävä kirjoittaa elämästä myös sen harmaasta puolesta. Tarkoituksena toimia realistisena pohtijana, joka ymmärtää, että elämä ei ole pelkääntään ruusuilla tanssimista kuitenkin korostaen, että kaikki hetket ovat hyviä oppimistilanteita.

“Mitä sinä odotat elämässäsi? “

Tällä jatketaan mentorin roolia jatkumona edelliselle kysymykselle sekä teemassa pysyen. Edelleen kysymyksen asettelu toimii helppona, ympäriryöreänä kysymyksenä aktivoitakseen lukijaa pohtimaan.

“Elämä on mysteeri, sitä ei tiedä mitä tulevaisuudessa tapahtuu ja miten pitäisi parhaiten toimia. Se on monesti vain toimimista oman vaiston ja tietämyksen mukaan.

Arvostamalla elämää, arvostat muita ja itseäsi.”

Tällä kohdalla tuodaan esille aiheen itsestänselvyyys ja kirjoittajan omaa ajatusta mitä se voisi olla. Me teemme ratkaisuja joka päivä omien vaistojemme ja tietämyksemme mukaan. Tämän lisäksi ystävä haluaa todentaa elämän arvostuksen vaikutuksia. Tästä voisi lisäksi napata kristillisen kasvatuksenkin perusajatuksia pohdittavaksi käytännön tasolla, missä kehoitetaan tekemällä elämälle sen, miten haluaisit elämän kohtelevan itseään, mutta ystävän kirjoituksessa hän ajattelee tämän riittävän tältä erää.

“*Katso ympärillesi. Katso vain.*

Kaikki se mitä näet, on osa elämääsi, ainakin tällä hetkellä. Vai olisiko jotain muuta, mitä toivoisit elämääsi?

Jos olet yksin, mieti mitä haluaisit tehdä lähitulevaisuudessa, tai jos sinulla on joku vierellä tai lähellä, kysy mitä voisitte tehdä yhdessä? Tekemällä työtä sen eteen mitä haluaa, yleensä myös saavutetaan henkistä kasvua, tietoutta ja parhaimmassa tapauksessa unelmia. Koskaan ei pidä luovuttaa.”

Tällä kohdalla lisätään jo vuorovaikutusta kirjan ja lukijan välillä. Pohtimisen lisäksi, ystävä kehoittaa lukijaa katsomaan konkreettisesti miltä hänen elämänsä näyttää sillä hetkellä ympärillään. Jatkumona kuitenkin kirjan ystävä miettii lukijan kannalta, olisiko lisäksi muuta mitä elämästään kaipaa. Tällaisella kysymyksellä olisi tarkoitus täydentää lukijan pohtimista siihen, mikä mahdollisesti täydentäisi hänen elämänsä vielä enemmän.

Tämän jälkeen ystävä hyppää suoraan lukijan kanssa pohtimaan hänen tulevaisuuttaan ja tätä tehostaen pyytää lukijaa pohtimaan kaverin tai muun henkilön kanssa, joka hänen kanssa on. Lopuksi ystävä kannustaa tekemään unelmien eteen töitä, niin lukija saavuttaa kasvua monella tapaa, vaikka ei suoraan ylittäisi unelmiinsa.

Koskaan ei ole liian myöhäistä aloittaa elämistä täysillä.

Lopuksi kirjan ystävä kehoittaa lukijaa, iästä huolimatta, että ei ole myöhäistä aloittaa elämää täysillä viitaten siihen, mikä toisi lukijalle onnellisuutta.

Kolmas luku käsittelee ahneutta. Paljastamatta liikaa tarinaa, on luvun loppu otettu tarkempaan syyniin:

Ahneus on yksi ihmisen inhimillinen pahe. Se syntyy enemmän halusta kuin tarpeesta.

Tällä aloituksella ystävä ottaa puheeksi luvun aiheen käsittelyyn. Sillä tuodaan esille se, kuinka on normaalia tuntea sellaista, mutta motivaationa siinä toimii monesti halusta kuin oikeasta tarpeesta.

Oletko sinä koskaan kokenut ahneuden tunnetta?

Moni varmaan ihmettelee kysymystä, mutta ystävällä on tapana ottaa puheeksi itsestään selvyyksiä. Tällä herätellään lukijan ajatuksen kulku taas pohtimaan omaa elämää sekä vastamaan itselleen parhaalla näkemällä tavallaan.

Mikä tahansa onkaan vastauksesi, niin voisin uskoa, että valtaosa meistä syylistyy siihen.

Omatunto on siitä mielenkiintoinen osa meitä, että se kolkuttaa taustalla, jos on tarve.

Ystävä lohduttaa lukijaa toteamalla, että hän ei ole yksin vastauksensa kanssa. Hän tarkentaa, kuinka omatunto hälyttää silloinkin, kun on saattanut toimia liian ahneesti ja on itse havainnut tämän.

Ahneus on siitä huolimatta myös meidän puolella. Se kannustaa ja pyrkii saavuttamaan jotain, mikä saisi paremmalle tuulelle lyhytkantaisesti, mutta toisaalta siinä onnistumatta saa ihmisen enemmän ärsyyntymään kuin ilahtumaan. Sekä katumaan.

Huolimatta ahneuden ikävästä imagosta, ystävä puhuu sen positiivisesta vaikutuksesta ennen viimeistä varoitusta. Ahneus motivaattorina saattaa hyvinkin edesauttaa meitä ihmisiä suoriutumaan tehtävistä, jolloin ahneutta voisi kuvailla kunnianhimoksi. Ystävä toteaaakin, kuinka ahneudella saadaan hetkellisiä tuloksia aikaan, mutta liiallisuudella voi olla ikäviäkin seurauksia.

Lukas havaitsi hyvin arkisen tilanteen lasten viattomasta ahneudesta. He halusivat vain kivan lemmikin, vaikka äiti yritti sanoa, ettei se ole juuri mahdollista. Tämä laukaisi ahneudessaan suuttumustilan lapsilla, joka kohdistui heidän äitiinsä.

Ystävä käsittelee konkreettisesti luvun aihetta ja kuvailee lyhyesti, kuinka tilanteessa kävi. Ystävä puhuu viattomasta ahneudesta, jota voisi kuvailla monesti lapsien kohdalla. He haluavat puhtaasti jotain haluamisen vuoksi, eivätkä pyri tällä ahneudella saavuttamaan tietoisesti mitään taloudellisesti, symbolisesti tai henkisesti merkittävää. Lukuun ottamatta sitä söpöä lemmikkiä, koska se sattuu olemaan kiva. Se ei ole siis tarpeellinen asia, mutta haluttava. Ahneudessa kuitenkin luvun lapset kohdistivat kiukustumisen heidän äitiinsä, eivätkä kyenneet aluksi rauhalliseen keskusteluun, mihin Lukas puuttui ystävällisesti tuomaan omaa jaksamista heidän elämäänsä siinä tilanteessa.

Nyt saatat kysyä, mikä sitten ei ole viatonta ahneutta?

Heti edellisen asian perään, ystävä todennäköisesti tiedostaa lukijan kysymyksen ja tuo esille viattoman ahneuden vastakohdan.

Sinulla on varmasti ajatuksesi myös siitä ja itseni mielestäni se on yksinkertaisuudessaan, kun panoksena on muidenkin osuus asiassa. Olkoonkin aiheena omaisuus, rakkaus tai ylipäätensä muiden tunteet tai asema.

Tässä ystävä korostaa, että viattoman ahneuden tunnistaa siitä, että asia koskisi lähinnä itseään. Puhuessaan muidenkin osuudesta asiassa, ystävä tarkoittaa omaisuudella yhdessä kerättyä resurssia, joka käytetään kuitenkin oman edun tavoitteluun tai uhkapelattuna paremman toivossa ilman toisen tietoa tai suostumusta. Rakkaudella hän viittaa konfliktia ihastumisella toiseen, ilman nykyisen kumppanin hyvinvoinnin ajattelua. Lopuksi ystävä yleistää, että mikäli kyseessä on ylipäätensä muiden tuntemuksia tai elämäntilanne, joista voisi hyötyä oman edun tavoittelussa, on ahneus muuta kuin viatonta.

Ahneus voidaan monesti rinnastaa itsekkyyteen. Tämäkin riippuu kontekstista eli tässä tapauksessa tilanteesta, missä se näkyy. Toisaalta valtaosa asioista mitä teemme, perustuu itsekkyyteen, mutta onko se hyvätahtoista, riippuu tietenkin teosta ja tarkoituksesta.

Ahneus on monesti sama kuin itsekkyyys, mutta ystävä haluaa tuoda esille vielä hyviä puolia ennen uuden luvun alkua. Riippuen tilanteesta, meidän itsekkyyys voi pelastaa tai kuormittaa tilanteen jonkun tai joidenkin osalta.

Kysynkin:

Onko ahneus pahasta? Voisiko sillä olla jotain hyviäkin vaikutuksia?

On aivan normaalia tuntea ahneutta, mutta jos lähdetäisiin erottamaan jyvät akanoista, silloin sille tuntemukselle voidaan sanoa:

Ei.

Tällä kysymyksellä viestitään lukijalle, että oletan ymmärtänyt kuinka ahneus voisi toimia. Se ei aina ole kielteinen asia, vaikka sillä on ikävä sointu arjessa. Jyvien erottamisella akanoista ystävä toteaa, että silloin kun ahneus voisi olla haitallista, pystytään sille halulle sanomaan ei.

Elämä on oppimista, ja matkanaikana meistä jokainen oppii ajan myötä huomaamaan, milloin on syytä jättäytyä välistä.

Elämällä on tapana tuoda samanlaisia tilanteita erilaisissa paketeissa. Ystävä kannustaa muistuttaa, kuinka jokainen meistä varmasti käy alamäkiä läpi, oppiakseen kulkemaan kultaisella keskitiellä. Ahneudessa kuin itsekkyydessä.

Lukujen loppuosat ovat siis yhdistelmiä kasvatuksesta, kehityksestä ja itsensä refleктоimisesta. Lukujen ystävän muistelmia -osuuksien tarkoituksena on tukea monipuolisesti lukijaa avartamaan ja tutkiskelemaan omia ajatuksia. Vaikka useille se voisi tarkoittaa itsestäänselvyyksiä, on niitä hyvä tuoda joskus ääneen esille. Esille tuotuna myös tutut asiat voivat laajentaa näkökulmia elämään.

Tämä kirja sisältää monipuolisesti aiheita elämästä, ja jokainen luku on räätälöity mahdollisimman neutraaliksi tukemaan kaikenikäisiä ja erilaisissa elämäntilanteissa oleville lukijoille.

6 OPINNÄYTETYÖN PROSESSI

2017 kesäkuussa alkoi töiden ohella opinnäytetyön tehostettu kirjoittaminen. Tarkoituksena oli lyhyellä aikavälillä syksyllä saada toteutussuunnitelma esitettyä ja pian sen jälkeen varsinainen opinnäytetyö esitettyä joulukuussa. Aikataulullisesti olen kirjoittanut kirjaa sopivin väliajoin, sillä kirjoitusprosessi tarinalle ja pohdintaosiolle tarvitsee aina lepoaikaa hiomista varten.

Elämällä on tapana heittää kapuloita rattaisiin, ja aikataulu on venynyt alkuperäisestä äärimilleen. Henkilökohtainen elämäntilanne on tasaantunut vuoden alusta merkittävästi, joten olen ottanut aikataulua ja valmistumista kiinni, samalla kun pitänyt huolta perheeni hyvinvoinnista.

Aivan ensimmäisenä piti suunnitella juoni, hahmot ja maailma. Koska kirjan tarkoituksena on tukea ja kannustaa lukijaansa pohtimaan elämäänsä, piti tarina suunnitella mahdollisimman samaistuttavaksi. Tämä taas aiheuttaa haastetta, sillä yleensä fantasiakirjallisuus sisältää paljon asioita, jotka ei arkielämässä ole mahdollista. Tästä syntyi yhdistelmä ja ajatus pariskunnasta, joka pyrkii elämään tavallisesti sekä halu olla hyödyllinen yhteiskunnalle että mukava toisille. Kuitenkin he joutuvat tasapainoilemaan taikuuden, uskomusten ja pelkojen kanssa. Eikä kirjan vallitseva maailmanasettelu helpota heidän elämäänsä, sillä kommunikointi tavallisten ihmisten parissa ei ole teknologian tukemaa. Tämä tarina toimii muille tarinoille myös prologina. Tämä antoi mahdollisuuden mielenkiintoiselle, sekä helpolle päätökselle lähteä tutkimaan ja kirjoittamaan tarinaa siitä, kuinka pariskunta odottaisi myös lasta, jolla olisi oma ja mittava seikkailu edessä. Tässä kirjassa kuitenkin keskitytään pohtimaan yhdessä lukijan kanssa sitä, mitä jos joskus haluaisi ja saisi lapsen sekä millaisia ajatuksia sellainen tilanne tuo.

Kirjassa on myös muitakin henkilökuvauksia, hahmoja pariskunnan lisäksi. Nämä tilanteet antavat hyviä mahdollisuuksia elämän pohdinnalle, sillä ihmisten kanssakäyminen muodostaa valtaosin arjessakin olevan sisällön, joten tämä arjenajattelu mahdollistaa tarinan rungon.

Liikaa ei voisi painottaa uusien hahmojen sisällyttämiseen, sillä tarinan tarkoitus on keskittyä tämän odottavan lapsen pariskunnan ajatuksiin, jonka tavoitteena on tehdä heistä myös helpommin samaistuttavampia.

Koska fantasiakirja voi olla muutakin kuin nuoren pariskunnan värikästä arkea, sisältää se myös vastakkainasetteluja. Kirjassa on voimakkaita tahoja, jotka pyrkivät saavuttamaan motiiviansa myötä tavoitteensa, eikä tarinan maailmassa tällä pariskunnalla tai kovin monella muullakaan ole toivoakaan ryhtymään sankareiksi. Tätä väritettyä maailmantilannetta on hyvä käydä läpi ja pohtia yhdessä lukijan kanssa, kuinka tavallisten ihmisten arjen ulkopuolella poliittiset ja valtaapitävät tahot suunnittelevat, jotka hyvinkin voivat vaikuttaa näiden tavallisten ihmisten arkeen. Ajatus ja ideointi tällaiselle kirjan sisällölle syntyy helposti, kun inspiraation lähteenä toimii media, historia ja muu informatiivinen sisältö, mitä maailmassa on.

Fantasiakirjassa monesti on selkeä jaottelu hyvän ja pahan kanssa. Tämän kirjan tarkoitus oli saada lukija ymmärtämään ajatuksesta erilaisista näkökulmista sekä mahdollisista motiiveista tekojen takana, vaikka eivät olisi hyväksyttäviä. Tarina mahdollistaa sen, että lukija näkee ja kuulee kaikki näkökulmat asioille, mihin tarinan henkilöt eivät kykene. Oikeassa maailmassa ei välttämättä ole asiat aina niin yksiselitteisiä. Kirjassa valtaapitävät henkilöt on pyritty luomaan siten, että tarinan edetessä alkaa kyseenalaistamaan, mikä on paha ja mikä ei. Tämä tilanne tukisi sitä näkökulman raottamista, mikä kirjalla on tarkoitus. Parhaimmassa tapauksessa lukija saattaa jopa tuntea myötätuntoa oletettujen pahojen henkilöiden kanssa.

Koska kirjassa seikkaillaan kuvitteellisessa maailmassa, oli luotava myös näille henkilöille paikat, miten ja missä asua. Tämä uuden maailman luomisen mahdollisuus antoi välineet tutkiskella myös erilaisten ihmisten asemaa yhteiskunnassa, joten kirjaan luotiin kolme hyvin erilaista elämänlaatua, joista kahta on tarkemmin käyty läpi. Teknologisesti kehittynyt ja integroiduttu kansa etelässä, pohjoisen maanläheinen ja maalaisidyllinen, teknologiasta valtaosin irtaantunut kansa sekä viimeiseksi idän sekoitus molempia, mutta hyvin rituaalinen ja uskon-

nollinen kansa, jota ei niin paljon tässä kirjassa kuitenkaan käydä läpi. Tämä oli selkeä, tarpeeksi toisistaan poikkeava kolmijakoinen jaottelu, missä on sopivasti diversiteettiä eli vaihtelua tässä tapauksessa.

Tarinan kehittyessä nämä kolme asiaa: Ketä, mitä ja missä, kasvoivat sekä alkoivat elämään omaa elämää, oli helpompi luoda teemat kirjan luvuille. Valtaosa ajatusviivojen aiheista (LIITE 3) lopulta muovautuivat tarinan kokonaisuuksiksi, joista jokainen on oma pikku ajatusmatka. Tämä kokonainen prosessi tuntui luontevalta työskentelyltä, eikä tarinan kirjoittamisessa juonen kannalta ollut ongelmia.

Opinnäytetyön vaiheisiin kuului ensimmäisenä itse tarinan hahmottuminen. Siihen kului useampi viikko, jota on päivitetty ja hiottu ajan myötä. Kirjan sisältö on muokkautunut sitä mukaan, mitä aiheita on ehdotettu kirjoitettavaksi sekä havainnut tärkeäksi nuorten kannalta. Mikään lisätty tai poistettu aihe ei ole muovannut kuitenkin itse tarinan alkuperäistä ideaa, vaan on säilynyt merkityksessään.

Itse hahmotuksen aikana ja sen jälkeen tarinan kirjoittaminen toimi toisena vaiheena.

Tarinan valmistuttua kolmas vaihe sisältää kirjoitetun sisällön tiivistämisen ja muovata siitä kokonaisuus, mitä tulisi kirjoittaa opinnäytetyöhön. Siitä syntyi opinnäytetyön teoriaosuuden suunnitelma. Tämän tehtyä pystyisin siirtymään materiaalien hankintaan, mistä kirjoittaa tukekseni omaa työtäni.

Neljäs vaihe on itse teoriaosuuden kirjoittaminen hyväksi havaituilla lähdemateriaaleilla. Koen että teoriaosuus sisältäisi juuri sopivan verran opinnäytetyöhön liittyvää selostusta ja asioiden määrittelyä, ettei se tuntuisi kuitenkaan puuduttavalta.

Viides vaihe on koota testilukijoiden mielipiteet yhteen paikkaan ja lisätä liitteeksi opinnäytetyöhön. Tämä merkitsisi opinnäytetyön loppuvaihetta ja opettajien siunauksen ennen valmiin työn esittämistä.

7 LUKIJOIDEN KOMMENTTEJA

”Kirjan kieliasu oli paikoin hassu, mutta kuvailu oli hyvää. Luvun loppuosa vaatii ajatuksen kanssa lukemista, muutoin ajaa asiansa.” – SPR:n työntekijä

”Muutammat luvut ja niiden loppuosat koskettivat hyvin paljon lukiessani. Itselläni on ikäviä kokemuksia aiheista, mutta kirjassa puhutaan kannustavasti elämän vaikeistakin asioista, jotka ovat jokaiselle erilaisia.” – SOL työntekijä

”Kirja ajaa kyllä asiansa ja aiheet olivat hyviä. Itse en jaksanut keskittyä niin tarkasti niihin lukujen loppuosiin, mutta nuorille ja tarkoille lukijoille hyvä opus pohtimiseen.” – Maatalous lomittaja

”Kieliasuhan korjataan valmista kirjaa varten, muutoin teos vaikuttaa lupaavalta. En ole itse mikään kova lukija, mutta fonttien koko kyllä helpotti lukukokemusta. Loppuosa luvuista varmasti uppoaa moniin ja on ihan hyvä idea itsessään.” - Yrittäjä

”Todella hyvää pohdintaa, joiden äärellä itsekin painiskelen. Tuntuu että aika moni aikuinenkin painii näiden ajatusten kanssa, mitä kirja käy läpi. Ei tuputtamista vaan asioiden pohdiskelua juurikin lukijan tahdin kanssa.” – Taksikuski, opettajaksi opiskeleva.

8 POHDINTA

Tässä loppuvaiheessa tulee mieleen, että tein itselleni tärkeää työtä, tuodakseni tarinaa, mitä olen halunnut kertoa pitkään ja samalla yhdistää opiskelun aikana opittua tietoa. Vaikka opinäytetyöllä en välttämättä suoraan auta ketään, toivon kuitenkin tämän synnyttävän kipinän muissa auttamaan muita ja huomioimaan vaikeissa tilanteissa olevia ihmisiä. Monesti ihmiset tuomitsevat suoraan, siltä pohjalta mitä näkevät tai kuulevat, mutta toivon tämän kirjan tuovan eräänlaista inhimillisyyttä ymmärtämään asioiden taustalla vaikuttavat tekijät. En ole koskaan ollut hyvä teorian kanssa, mutta uskon että tässä on hyvä, tiivis ja ymmärrettävä paketti sille yli 230 sivuiselle työlleni.

On ollut ristiriitaisesti hyviä sekä huonoja aikoja käydä opinäytetyötä ja kirjaani läpi nykyisen elämäntilanteen kannalta. Elämä on hiipuvaa ja haluan että jokainen saisi kaiken mahdollisen hyvän irti siitä, mitä Jumala on meille suonut ja ymmärtämään elämän kauneutta myös sen haasteiden kanssa.

Aika näyttää mihin tästä teoksesta on. Uskon että tarinalle löytyy lukijoita, vaikka ei suoranaisesti pedagogisiin tarkoituksiin käytetäkään. Tarinan henkilöt tuovat varmasti esille monia piirteitä, mitä me erilaiset kulkijat omaavat. Toivon että lukijat samaistuvat näihin henkilöihin tai ainakin ymmärtävät niiden taustalla olevia inhimillisyyksiä.

Se mitä me ajatellaan hyvästä ja pahasta, valosta ja pimeydestä, ei ole mitään virkaa, jos eläisimme koko elämän valossa.

Me emme tunnistaisi silloin elävämme siinä valossa.

LÄHTEET

Helkama, Klaus 2009. Moraalipsykologia. Hyvän ja pahan tällä puolen. Helsinki: Edita

Juusela, Tuulikki & Lillia, Tuula & Rinne Jari 2000. Mentoroinnin monet kasvot. Helsinki: Yrityskirjat Oy

Pylkkä, Outi. Jyväskylän Ammattikorkeakoulu. Oppimiskäsitykset. Konstruktivismi ja oppiminen. Saatavissa: <http://oppimateriaalit.jamk.fi/oppimiskäsitykset/oppimiskäsitykset/konstruktivistinen-oppiminen/> Viitattu: 10.11.2017

Miettinen, Esko 2004. Velhot, Örkit, Sankarit. Johdatus fantasian maailmaan. Helsinki: Kirjapaja Oy

Oulun Yliopisto. Mentorointi. Saatavissa: <http://www oulu.fi/yliopisto/mentorointi> Viitattu: 02.11.2017

Pruuki, L. 2008. Ilo opettaa. Tietoa, taitoa ja työkaluja. Helsinki: Edita Publishing Oy.

Rippikoulusuunnitelma 2017. Suuri Ihme. Theseus. PDF-tiedosto. Saatavissa: [http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/EADD755F3D7D5D6EC225804F00359B21/\\$FILE/Suuri%20ihme%20+%20Rks2017.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/EADD755F3D7D5D6EC225804F00359B21/$FILE/Suuri%20ihme%20+%20Rks2017.pdf)

Sisättö, Vesa & Leinonen, Anne 2006. Ihmeen tuntua. Näkökulmia lasten- ja nuorten fantasia-kirjallisuuteen. Toim. Leinonen, Anne & Loivamaa, Ismo. Helsinki: BTJ Kirjastopalvelu Oy

Tämä maailma ei ole vielä nähnyt sitä. Pieni kylä pohjoisessa, täynnä iloa ja arkisia hetkiä. Tämä kylä ei ollut valmis siinä missä mikään muukaan. Mies ja Nainen rakastuvat. He ovat kauppiaita ja parantajia. Molemmat matkustavat lähelle ja kauas. Molemmat heistä ovat keskiluokkaan siirtyneitä. Toinen rikkaammasta ja toinen köyhemmästä kodista. *Lukas ja Claudia Tuhkanlaakso*. Lukaksella on lyhyet ruskeat hiukset ja vihreät silmät. Hänen pukeutumistyyliin kuuluu yleensä nahkaliivit ja valkoinen paita. Jotain arkista, mikä ei herätä huomiota, mutta on tarpeeksi mukavat kulkemiseen. Lukas silitti Claudian pitkiä tummia hiuksia, kun hän seurasi hänen touhuamistaan. Claudian ruskeat silmät tekivät vaikutuksen Lukakseen, kun heidän katseensa kohtasivat nuorempina. Rakastaen vihreää väriä, hänen erakkomainen pukeutumisensa kruunaa hänen teräväkärkinen, smaragdinvihreä velhonhattu.

“Kultaseni, toisitko minulle mukini?” Claudia kysyi reppua pakatesaan. “Minulta taitaa puuttua vielä yrttini.”

“Voi höpsö. Yrttisi lojuvat takanasi.” Lukas vastasi viattomalla hymyllä ja poimi Claudian yrtit.

Mökki oli vaatimattoman pieni, mutta kotoisa. Pienet, pyöreät ikkunat toivat auringonvaloa sisälle ja paistoivat pitkälti puista lattiaa vasten. Seinät olivat pullollaan kirjoja, pieniä lasiastioita, jotka sisälsivät yrttejä. Sijaiten Roy nimisen kylän reunalla, mökin paikka soveltui hyvin rauhanomaiseen elämiseen luonnon lähellä, mistä myös löytyi yrtin keruuseen laajalti hyviä paikkoja.

“Oletko viipymässä kauankin etelässä, Claudia?”

“Olemme puhuneet tästä. Minun täytyy viipyä siellä niin kauan kuin on tarvis. Helionan kuningas vaati minua ystävällisesti, että huolehtisin hänen tyttärensä kuntoon JA minähän myös huolehdin!”

Lukas näki Claudian surullisen ilmaisuuden kasvoillaan prinsessan hyvinvoinnin takia.

“Olen pahoillani. Rukoilen sinun ja kuninkaan väen puolesta, vaikka se nyt ei kuulu aina tapoihini.” Lukas halasi Claudiaa tiukasti and hymyili.

“Olemmehan olleet kauempana ja pitempääkin erossa.

Tämähän on vain yksi matka muiden joukossa.”

“Kiitos kultaseni. Tiedäthän sinä, että voisin lähteä vasta aamulla!

“Claudia kurkotti hieman kauemmaksi Lukaksesta, kuitenkin pitäen kiinni hänen olkapäistään. “Voisimme nauttia tästä kauniista päivästä ja toistemme seurasta. Voisimme...”

“Kulta...” Lukas katsoi epäröiden. “Entä vauva?

Eikö meidän pitäisi välttää romanttisia het-”

“-Lukas, kumpi meistä kantaa vauvaa? Ei se ole niin pitkälle vielä edennyt! Sitä paitsi mitä kuvittelit minun sanovan?” Claudia nau-rahti ja työnsi hänen aviomiestään kevyesti. “Hieman viiniä minä ajattelin nautittavan yhdessä.”

Lukaksen vihreät silmät sisälsivät hämmennystä.

“Haha totta, noh enhän minä kyllä ymmärräkkään näistä paljoa mit-tää!” Lukas rapsutti takaraivoaan.” Okei tehdään näin! Minä piipah-dan tavernassa hakeakseni viiniä meille ja nautimme ulkosalla hie-man -- “

“-- Piknikistä! Oi kuinka ihana idea! Ehkä sen jälkeen saisit suukon-kin.” Claudia *kuiskasi* Lukaksen korvaan ja hänen silmänsä suurenivat sekä poskipäät punoittivat.

”Joten, minä poistun teidän kuningatterenne, hakemaan meille hie-
man punertavaa rohtajuomaa iltaamme varten!” Lukas suuteli Clau-
diaa, keräsi vauhdikkaasti tavaransa ja reppunsa poistua kseen mö-
kistä.

”Voi sinua hassutus. Minun ainoa kruununi on tämä hattuni. Ja niin
nöyrä kuin olenkin, voisin komentaa sinua hieromaan jalkojani ennen
kuin lähden.”

”Kyllä teidän korkeutenne!” Lukas kumarsi ylväästi kuin kuninkaan-
hovissa ja sulki oven mennessään. Claudia vilkutti hänelle ikkunasta
ja puhalsi lentosuukon, ennen kuin Lukas katosi metsän siimekseen.
Lukas vilkutti takaisin Claudialle sekä aasintallissa olevalle aasille.
”Noh, kaiketi minä itse haen sen mukin...” Claudia virnuili itselleen
ja jatkoi pakkaamista.

Lukas kulki lähimpään tavernaan, mihin hän keksisi mennä, kunnes
hän huomasi markettikojun. Lukas päätti käydä sieltä katsomassa,
löytäisikö hän tarvimaansa.

Oli keskipäivä. Kadut olivat täynnä kyläläisiä heidän arkisissa puu-
hissaan. Lukas kulki värikkäiden kojujen ja kadun puiden ohitse,
jotka koristivat kadun muutoin kivistä maisemaa. Sitten hän kulki
markettikojujen risteykseen, missä sijaitsi vaatimaton, mutta sitäkin
oleellisempi vesilähde, missä lapset leikkivät innoissaan ja vilvoitteli-
vat vastapainoksi kuumalle päivälle. Lukas huomasi, ettei väenjou-
kossa ollut liiammin muita ihmisryhmittymää kuin perusväkeä. Toi-
saalta ei ole harvinaista nähdä rikkaampaakin väkeä kulkemassa ka-
duilla. Roy on rauhallinen kylä. Lain ylläpitäjien on täytynyt lähinnä
huolehtia juopuneista, sillä kylä tunsi pitkälti omansa
Leipäkojujen kohdalla, Lukas huomasi vanhan tuttunsa.

“Edward!” Nimi kuului väen joukosta kuuluvasti ja Edward kääntyi katsomaan, mistä ääni tuli.

Väenjoukon läpi, Lukas saapui lähemmäksi, jotta he kaksi näkisivät toisensa. “Edward! Minun luottomyyjä! Olettaisinkin, että sinulla olisi muutama viini myytäväksi?

“Kattoppas kehveliä, kukas se siinä onkaan viinin perässä juoksemassa! Mites menee?” Edward tarttui Lukasta olkapäistä kiinni ja molemmat miehet halusivat miesten tavoin suurin elkein.

“Sinäpä sen sanoit! Juoksemassa tässä pienellä tehtävällä. Tällä keralla henkilökohtaiseen käyttöön.” Lukas vinkkasi Edwardille ja hän vastaisuudessaan nyökkäsi ymmärtävänsä asian.

“Ooh aivan, se on se sinun neitokainen, joka pisti sinut juoksemaan. Ja minä kun luulin että sinulla olisi oma varasto kaikenlaisia juomia varten?” Edward kääntyi katsomaan leipäkoria ja jatkoi puhumista silmäillessään laatuleipää. “En ihmettelisi, vaikka perustaisi joskus oman tavernankin!” Edward naurahti ja tarttui muutamiin leipiin.

“Kuka tietää. Jahka minun matkailupäiväni ovat ohitse, ehkä voisin perustaa yhden. Ainakaan siinä elämäntyylissä, ei tarvitsisi olla kokoajan erossa Claudiasta.” Lukas mietti harkitusti ja nyökkäsi ajatukselleen.

Lukas näki, kuinka eri kojujen myyjät huolehtivat asettelusta ja kokoonpanosta. Kaikki tuotteet, niin leivät, lihat, hedelmät ja muut tuotteet, olivat nätisti aseteltu houkuttelevaksi.

“Tosiaan se viini...Seuraa minua!” Edward kopautti kevyesti Lukasta hartioille merkiksi. Molemmat miehet katselivat poistuessaan markettin sisältöä, jos he löytäisivät jotain mielenkiintoista.

Etupiha oli huolella leikattu ja siistitty. Claudia oli laittanut mukavan piknikki alustan tammipuun viereen ja keräsi siihen kukkia koristeeksi.

Claudia lauloi.

Sillävälän, kun Lukas haki viiniä, Claudia nautti hänen ajastaan ja kun hän keräili kukkia, hän aloitti loihtimaan ääneen loitsun, joka lumoaisi keittiönsä leipomaan leipää itsestään.

"Anima Elamos." Claudia lausui ääneen. Yhtäkkiä näky oli kuin sadusta, missä välineet leijuivat ja heiluivat ympäri pientä keittiötä, vahingoittamatta mitään. Veitset, lusikat, kulhot, kaikki alkoivat itsestään liikkumaan ja hetken päästä taikina olisi valmis.

Claudia hymyili. Hän tietää, että Lukas ei arvostaisi loihdintaa heidän talossa, mutta Claudia, joka on kuninkaallinen parantaja, on opiskellut Helionan kuninkaallisen velhokaartin opastamana. On suuri kunnia olla velhon opettamana, mutta ymmärtääkseen luontoa ja lääkkeitä, se on jo oma siunauksensa, minkä vuoksi Claudiaa pidettiin arvossa.

Claudia oli hyvin toimeentuleva, kun kyse oli rohdoista. Hän pystyi sekoittamaan magiaa hänen yrttiijuomiin, jotka tehostaisivat niiden vaikutusta. Magian yhdistäminen ja ylipäätänsä sen yhdistämistä muuhun luontoon oli kuin nuoralla kävelyä. Claudia nuoresta pitäen on harjoitellut tätä nuoralla kävelyä ja hänen äitinsä opetti luonnonlääkkeistä, oli vain ajankysymys, kun häntä pyydettiin asumaan Helionan kuninkaan hovissa. Hän kuitenkin kieltäytyi, koska nautti liikaa luonnon rauhasta.

"Noniin! Nyt, kun leivät ovat tuloillaan, taidanpa siistiytyä! "

Edward viittoi sisään astuessaan kädellään merkiksi seuratakseen häntä. Lukas astui myös sisään ja siellä hän näki Edwardin mahtavan viini ja mallasjuoma kokoelman, jota hän on itse kerännyt ja kypsytännyt.

“Sanonpa vaan että sinulla on komea kokoelma tässä. Minulta löytyy vähintään yhtä paljon yrtejä.” Lukas oli ällistynyt, mutta piti mölyt mahassaan. Talo ei ollut iso ja tuntui vielä ahtaammalta, kun Edwardin kokoelma oli levittäytynyt ympäri taloa ja seiniä.

Hyvässä järjestyksessä, jos joku pitäisi sitä järjestyksenä.

“Hetkinen, etkö sinä ole koskaan käynyt täällä?”

Edward hämmentyi ja rupesi muistelemaan menneitä.

“Kyllä olen. Siitä on vain niin pitkä aika, kun viimeksi kävin täällä. Sinulla on varmaan tuplasti enemmän tynnyreitä, mitä silloin oli!”

“Jaa onko siitä niin kauan..” Edward hymyili ja taputti Lukasta olkapäästä. Olkapäälle taputtaminen oli Edwardille tapa. “Tulehan. Ota näihin pulloihin mitä haluat!”

Lukas etsi sopivia makuja ja alkoi kaatamaan lasipulloihin kahta eri tuotetta. Täytettyään pullot hän näytti Edwardille: “Voisinko ottaa näitä kahta?” Edward nyökkäsi ja Lukas sulloi pullot varovasti reppuunsa.

“Tosiaan maksu... Jos tyttäreni koskaan sairastuisi niin oletan, että silloin otan sinuun yhteyttä?”

Edwardin ääni muuttui vakavaksi.

“Tottakai! Sitähän varten ystävät ovat!” Vaihteeksi Lukas taputti Edwardin olkapäätä. “Kiitti viinistä!”

Kerroinko että Claudia lähtee huomenaamuna Helionaan. Kuninkaalla on tärkeä tehtävä hänelle ja siksi me nautimme tästä illasta. En tiedä lapsen osalta miten näitä saisi nauttia, mutta uskoisin että

“Jotain sellaista kävi kyllä minun mielessä. Ei siinä, pidähän mukava ilta ja sano hänelle terkkuja!”

“Minäpä sanon. Toivottavasti hän ei ole innostunut taikomaan poissa ollessani.” Lukas naurahti, kätteli Edwardia ja poistui. Edward sulki oven, istahti nojatuolille ja rupesi syömään leipäänsä.

Illan saapuessa, Aurinko laskeutui mukavaksi auringonlaskuksi ja Lukas saapui kotiin viiniensä kanssa. Lukasta vastaan käveli pihamaallaan Claudia hänen vihreässä silkki mekossaan ja pihareunalle kantautui vastapaistetun leivän tuoksu. Claudia kurkotti kätensä Lukaksen ympärille, suuteli häntä kotiinpaluu eleenä tarkoittaen: Minä rakastan sinua.

Ystävän muistelmia: Elämä

Elämä. Mikä se oikein on? Itsensä kehittämistä, asioiden tekemistä ja maailman näkemistä? Itkua, naurua, vihaa ja surua? Elämä on suurin mysteeri, mihin voi löytyä hyvin yksinkertainen tai hyvin mutkikas vastaus.

Mikä elämässä on tärkeintä sinulle?

Pohdi hetken aikaa sitä. On kuitenkin ymmärrettävää, jos ei heti mieleen juolahda.

Arki Lukasin ja Claudian elämässä on pienistä asioista nauttiminen yhdessä, kun töistään ehtivät. Elämässä on kuitenkin välillä vastoin käymisiä, kun taas välillä tapahtuu onnenpotkuja. Elämä toimii opettajana, muistuttajana ja mahdollisuuden antajana. Kaikki kokemukset, niin isot kuin pienetkin, *ota ne hetket talteen.*

Maailmassa on levottomuuksia, asioita, joita me koetaan pahoiksi ja ihmisiä, jotka eivät arvosta toisen elämää. Siitäkin huolimatta, vaaroja uhmaten, Lukas ja Claudia tekevät pitkiäkin matkoja toisistaan erossa tietäen, että toinen odottaisi häntä.

Mitä sinä odotat elämässäsi?

Elämä on mysteeri, sitä ei tiedä mitä tulevaisuudessa tapahtuu ja miten pitäisi parhaiten toimia. Se on vain toimimista oman vaiston ja tietämyksen mukaan.

Arvostamalla elämää, arvostat muita ja itseäsi.

Katso ympärillesi. Katso vain.

Kaikki se mitä näet, on osa elämääsi, ainakin tällä hetkellä. Vai olisiko jotain muuta, mitä toivoisit elämääsi?

Jos olet yksin, mieti mitä haluaisit tehdä lähitulevaisuudessa, tai jos sinulla on joku vierellä tai lähellä, kysy mitä voisitte tehdä yhdessä?

Tekemällä työtä sen eteen mitä haluaa, yleensä myös saavutetaan henkistä kasvua, tietoutta ja parhaimmassa tapauksessa unelmia.

Koskaan ei pidä luovuttaa.

Koskaan ei ole liian myöhäistä aloittaa elämistä täysillä.

Ahneus on yksi ihmisen inhimillinen pahe. Se syntyy enemmän halusta kuin tarpeesta.

Oletko sinä koskaan kokenut ahneuden tunnetta?

Mikä tahansa onkaan vastauksesi, niin voisin uskoa, että valtaosa meistä syyllistyy siihen.

Omatunto on siitä mielenkiintoinen osa meitä, että se kolkuttaa taustalla, jos on tarve.

Ahneus on siitä huolimatta myös meidän puolella. Se kannustaa ja pyrkii saavuttamaan jotain, mikä saisi paremmalle tuulelle lyhytkantaisesti, mutta toisaalta siinä onnistumatta saa ihmisen enemmän ärsyntymään kuin ilahtumaan. Sekä katumaan.

Lukas havaitsi hyvin arkisen tilanteen lasten viattomasta ahneudesta. He halusivat vain kivan lemmikin, vaikka äiti yritti sanoa, ettei se ole juuri mahdollista. Tämä laukaisi ahneudessaan suuttumustilan lapsilla, joka kohdistui heidän äitiinsä.

Nyt saatat kysyä, mikä sitten ei ole *viatonta ahneutta*?

Sinulla on varmasti ajatuksesi myös siitä ja itseni mielestäni se on yksinkertaisuudessaan, kun panoksena on muidenkin osuus asiassa. Olkoonkin aiheena omaisuus, rakkaus tai ylipäätänsä muiden tunteet tai asema.

Ahneus voidaan monesti rinnastaa itsekkyyteen. Tämäkin riippuu kontekstista eli tässä tapauksessa tilanteesta, missä se näkyy. Toisaalta valtaosa asioista mitä teemme, perustuu itsekkyyteen, mutta onko se hyvätahtoista, riippuu tietenkin teosta ja tarkoituksesta.

Kysynkin:

Onko ahneus pahasta? Voisiko sillä olla jotain hyviäkin vaikutuksia?

On aivan normaalia tuntea ahneutta, mutta jos lähdetäisiin erottamaan jyvät akanoista, silloin sille tuntemukselle voidaan sanoa:

Ei.

Elämä on oppimista, ja matkanaikana meistä jokainen oppii ajan myötä huomaamaan, milloin on syytä jättäytyä välistä.

Lukaksen kohtaamat lapset huomasivat, että toimimalla hyvätahtoisesti voidaan rakentaa jotain kestäväää. Tätä tilannetta ei tietenkään olisi syntynyt, ellei lapset olisi aluksi pitänyt itkua ja valitusta ahneudessaan. Tietyllä tapaa heillä ja heidän musertuvalla äidillä kävi onni, että kiltti Lukas sattui olemaan läsnä. Hän myös toimi Itsekkäästi. Halu auttaa heitä, mistä jäisi todennäköisesti paljon parempi jälkiseuramus kuin ikävä.

Mutta käykö kaikille näin?

Muistutan vielä, että ympäri maailmaa tapahtuu ikäviä asioita ahneuden nimeen. Siinä kärsii monesti sivulliset, viattomatkin.

Koskeeko se sinua? Jos koskee, voitko tehdä asialle jotain?

Itsekkyys näkyy jo ajatuksen tasolla.

Moni tiedostaa maailman kauheuksien olemassaolon, mutta se että vähätteleekö sitä, vai myöntää tietävänsä voimattomuutensa sen edessä, kertoo ihmisestä paljon.

Uskon, että mikäli joku ei puntaroi omia ajatuksiaan tai tekoja, aina on läsnä joku, joka tekee sen puolestasi. Se vain sattuu kuulumaan ihmisen luonteeseen.

Lukaksen ja lapsiperheen lisäksi, olikohan joku muukin, jolla ahneus oli läsnä?

Mikäli mietit Akatemian kauppiasta, muistelit oikein.

Millä lailla hänen ahneus näkyi? Tekisitkö sinä samoin hänen asemassaan?

Avaan hieman, että kultakolikko oli iso summa rahaa vähävaraisilla, puhumattakaan viidestä kultakolikosta. Terveys on kuitenkin asia, mistä on helppo tehdä kauppaa.

Lukas tietää helpon kaupan. Lukas, joka Claudian opettamana on aina kaupustelun lisäksi halunnut auttaa vähävaraisia, päätyi kuulemaan, että joku myy samanlaisia tuotteita ylihintaan. Hänellä iski iso epäily, mitä laadun takana tapahtuu.

Heitänpä loppuun tällaisen ajatuksen, jota voi verrata muuhunkin kuin kaupustelijoihin ja jota itsekin pohdin paljon:

Ovatko epätsekkäämmät kaupustelijat hiljaisempia?

OPPARIAIHEET AJATUSTASOLLA

TARINAVALOTUKSIA

-kolme kuningasta,

-Gabranthin toinen lapsuudenystävä --> selitys hänen oikeamukaisuuden maailman valloitukselle

-Victorin tarina

-Uailoshaellin hautaholvi --> Victorin puvustuksen ansiosta imee pimeän energian, kukistaa Gabranthin, levittää muihin kuninkaihin pimeän energian (Warring Triadin synty, vakoilun ja selkäänpuukotuksen aika Premin eläessä) --> Palaa takaisin hautaholviin odottamaan jatkoosaa.

ELÄMÄ 1/2 check

YSTÄVYYS check

AHNEUS, Markkinatilanne check

AUTTAMINEN, CHECK (SOTA/HAUTAHOLVI 1:Stä kertaa, VELHONEUVOSTON MAINNINTA)

PELKO, CHECK

RAKKAUS, Jälleen näkeminen / Tarve rakastaa lähimmäistä (Claudian missio) CHECK

VIHA, Sodansyntyminen, väärinkäsitys (JEN manipuloitu),

VIHA, inhimilliset reaktiot suruun /Claudian hyvä samarialaisuuden herättämä viha/Gabranthin ja Victorin lapsuus CHECK

USKO, hengelliset asiat (Victor miehineen avaa Muinaisen hautaholvin), lapsen syntyvyys, PROFETIA

UNELMAT, PREM:n synty / Gabranthin valtakunnan ajatus, missä kaikki yhtämieltä, ei sotia ei rikoksia.

KAAOS, Kuninkaiden vääristymä / Pako kotiin C ja L